

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 23 kwietnia 2015 r.

Poz. 1401

UCHWAŁA NR 1190/15 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BIAŁYMSTOKU

z dnia 23 marca 2015 r.

w sprawie rozpatrzenia w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Gminy Nowe Piekuty nr IV/32/15 z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku w składzie:

Przewodniczący: Stanisław Srocki
Członkowie: Beata Chmielewska
Paweł Gałko
Katarzyna Gawrońska
Agnieszka Gerasimiuk
Danuta Kubyliś
Anna Ostrowska
Aleksander Piszczatowski
Dariusz Renczyński
Joanna Salachna
Maria Wasilewska

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 594 ze zm.)

po rozpatrzeniu w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Gminy Nowe Piekuty nr IV/32/15 z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego

postanawia:

uznać, iż powyższa uchwała narusza prawo w sposób istotny w związku z zapisami zawartymi w:

- 1) § 2 uchwały, zgodnie z którym inkaso podatków rolnego, leśnego i od nieruchomości powierza się sołtysom wsi „**a w szczególnych wypadkach pracownikom urzędu**”, co pozostaje w sprzeczności z dyspozycją wynikającą z art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1381 ze zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 465) oraz art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jedn. Dz. U. z 2014 r. poz. 849) i prowadzi do naruszenia zasad

demokratycznego państwa prawa wywodzonych z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w szczególności zasady określoności prawa,

- **w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność części § 2 uchwały nr IV/32/15 w zakresie słów: „a w szczególnych wypadkach pracownikom urzędu”;**

2) § 4 ust. 3 uchwały, zgodnie z którym: „Obowiązki i uprawnienia inkasentów stanowi załącznik nr 3.”, co jest działaniem bez podstawy prawnej, wykraczającym poza zakres kompetencji rady określonych w wyżej wskazanych przepisach art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym oraz art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, jak również prowadzi do naruszenia art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zw. z postanowieniami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.),

- **w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność § 4 ust. 3 uchwały nr IV/32/15 oraz załącznika nr 3 do uchwały nr IV/32/15.**

UZASADNIENIE

W dniu 6 marca 2015 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku wpłynęła **uchwała Rady Gminy Nowe Piekuty nr IV/32/15 z dnia 24 lutego 2015 r. w sprawie inkasa podatku od nieruchomości, rolnego i leśnego.**

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r. poz. 1113 ze zm.), tut. Izba wszczęła postępowanie nadzorcze dotyczące wskazanej uchwały, zawiadamiając Radę, pismem z dnia 16 marca 2015 r. o terminie posiedzenia Kolegium RIO w Białymstoku wyznaczonym na dzień 23 marca 2015 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 23 marca 2015 r. stwierdziło, co następuje.

Badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

Związane jest to z zapisami zawartymi w § 2 uchwały, zgodnie z którym inkaso podatków rolnego, leśnego i od nieruchomości powierza się sołtysom wsi „**a w szczególnych wypadkach pracownikom urzędu**”, co pozostaje w sprzeczności z dyspozycją wynikającą z art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 1381 ze zm.), art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2013 r. poz. 465) oraz art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2014 r. poz. 849), które to przepisy upoważniają Radę do zarządzenia poboru podatku rolnego, leśnego oraz od nieruchomości w drodze inkasa, określenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso, a także prowadzi do naruszenia zasad demokratycznego państwa prawa wywodzonych z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w szczególności zasady określoności prawa.

Określenie inkasentów może nastąpić poprzez wskazanie tych osób z imienia i nazwiska, nazwy lub np. zajmowanej funkcji. Wskazanie w uchwale, że inkaso powierza się pracownikom urzędu nie wypełnia dyspozycji przytoczonych wyżej regulacji ustawowych w zakresie wymogu określenia inkasentów. W przytoczonym przepisie uchwały nie wskazano bowiem przesłanek pozwalających na zindywidualizowanie podmiotu, na którym ciążyć będą obowiązki inkasenta. Jako cechę wyróżniającą wskazano jedynie zatrudnienie w urzędzie. Ponadto uchwała nie precyzuje, co należy rozumieć przez „szczególne wypadki”, w których to pracownicy urzędu, a nie sołtysi, mieliby dokonywać inkasa.

Podobny pogląd jest powszechnie prezentowany w orzecznictwie sądów administracyjnych. Jako przykład można tu wskazać wyrok WSA w Łodzi z dnia 9 października 2013 r. (I SA/Łd 829/13, Lex: 1387003) dotyczący inkasa opłaty targowej, w którym Sąd stwierdził, że „realizacja uprawnień rady gminy w zakresie określenia inkasentów powinna nastąpić w uchwale w sposób na tyle precyzyjny, aby nie było wątpliwości na kogo ten obowiązek został nałożony. Inkasent opłaty targowej musi być określony w sposób

zindywidualizowany. Inkasenci mogą być zatem wymienieni z imienia i nazwiska, lub też poprzez wskazanie pełnionej funkcji, którą w sposób niebudzący wątpliwości można utożsamić z konkretną osobą.”

Ponadto w § 4 ust. 3 uchwały wskazano, iż „obowiązki i uprawnienia inkasentów stanowi załącznik nr 3”. Podkreślić należy, że zgodnie z przytoczonymi wyżej regulacjami ustawy o podatku rolnym, ustawy o podatku leśnym oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Rada jest uprawniona jedynie do zarządzenia poboru podatku rolnego, leśnego oraz od nieruchomości w drodze inkasa, określenia inkasentów i określenia wysokości wynagrodzenia za inkaso. Natomiast definicja inkasenta, jak też prawa i obowiązki inkasentów są przedmiotem regulacji rangi ustawowej. Definicję inkasenta określa art. 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r. poz. 749, ze zm.). W myśl tego przepisu, jest nim osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, obowiązana do pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Rada nie posiada kompetencji do regulowania obowiązków i uprawnień inkasentów w drodze aktu prawa miejscowego. Powyższy zapis wykracza poza zakres kompetencji rady określonych w art. 6b ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, art. 6 ust. 8 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym oraz art. 6 ust. 12 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, jak również prowadzi do naruszenia art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zw. z postanowieniami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.).

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, którą można wnieść (za pośrednictwem RIO w Białymstoku, ul. Branickiego 13) w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Przewodniczący Kolegium
Stanisław Srocki